

STSJ del País Basc de 6 d'octubre del 2020, recurs 941/2020

Prestació per naixement o cura de menor i famílies monoparentals (accés al text de la sentència)

En aquest cas es planteja la qüestió de **si una mare titular d'una família monoparental també té dret a la prestació prevista per a l'altre progenitor, acumulant-les (setze setmanes més setze setmanes).**

El TSJ conclou que **és possible aquesta acumulació de prestacions**, pels motius següents:

- És indubtable que aquesta prestació persegueix tres objectius: a) la protecció del menor i en general de la infància; b) la introducció d'una mesura d'igualtat de la dona; i, c) un element de conciliació de la vida familiar.
- Des de la vessant general de la no-discriminació, **si es denega la prestació a la beneficiària, hi ha una conculcació del dret d'igualtat que consagra la Convenció sobre els Drets de l'Infant** de l'Assemblea General de les Nacions Unides de 20 de novembre de 1989, perquè l'atenció, la cura i el desenvolupament del menor afectat pateixen una clara afectació negativa respecte d'aquells altres que les reben en una situació semblant, és a dir, els que s'enquadren dins d'un model familiar biparental. Si partim de la rebutjable discriminació del menor per la seva pròpia condició o per l'estat civil o situació del seu progenitor, **quan introduïm un únic període de cura i atenció per al grup de fills monoparentals, estem no només minvant l'atenció que es presta a les famílies biparentals, sinó que també introduïm un biaix que trenca el desenvolupament del nen**, en quedar atès menys temps i amb menor implicació personal de qui ha estat considerat progenitor.
- Per tant, essent de directa aplicació el Conveni sobre els Drets dels Infants, **es té dret a la prestació sol·licitada. En aquest senti, s'ha d'acumular la prestació com a mare biològica i la prestació de l'altre progenitor.**